

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábr. E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **ZVUK 12**, se sídlem Postoupky 245, Kroměříž, o návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí,

t a k t o :

- I. Návrh na pozastavení činnosti politického hnutí ZVUK 12 **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. 12. 2014 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatelka“) návrh na pozastavení činnosti politického hnutí ZVUK 12 (dále jen „odpůrce“) podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnila navrhovatelka tím, že odpůrce opakovaně nesplnil svoji zákonnou povinnost předložit Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy, a to za roky 2012 a 2013. V tomto směru odkázala na usnesení Poslanecké sněmovny č. 1661 z 53. schůze konané dne 15. 5. 2013 ve vztahu k roku 2012 a na usnesení Poslanecké sněmovny č. 275 ze 8. schůze konané dne 15. 5. 2014 ve vztahu k roku 2013.

Jelikož odpůrce tuto svoji zákonnou povinnost nesplnil ani dodatečně, lze mít za to, že nesplnil zákonné povinnosti stanovené v § 18 zákona o politických stranách.

[2] K návrhu se vyjádřil předseda politického hnutí ZVUK 12, který uvedl, že zákonnou povinnost předkládat výroční zprávy neplnil z neznalosti věci, nikoliv vědomě. Na neplnění povinnosti nebyl odpůrce upozorněn, v současné době činí kroky k odstranění svého pochybení. Dále odpůrce zdůraznil, že navrhovatelka předložila návrh na pozastavení činnosti politického hnutí ZVUK 2012, se sídlem Postoupky 245, Kroměříž, které nikdy neexistovalo. Hnutí ZVUK 2012 bylo zaregistrováno Ministerstvem vnitra jako politické hnutí ZVUK 2012, se sídlem Tř. Maršála Malinovského 435, Uherské Hradiště. Změnou stanov toto hnutí ukončilo svou činnost dne 29. 4. 2014 a od tohoto dne se jedná o politické hnutí ZVUK 12, se sídlem Postoupky 245, Kroměříž. Z toho důvodu nelze pozastavit činnost politického hnutí ZVUK 2012, jak navrhovatelka požaduje.

[3] Navrhovatelka k vyjádření předsedy politického hnutí ZVUK 12 uvedla, že v návrhu na zahájení řízení je nedopatřením uveden nepřesný název odpůrce, který užíval do 29. 4. 2014, avšak návrh na pozastavení činnosti se týká politického hnutí ZVUK 12.

[4] K vyjádření účastníků řízení v bodě [2] a [3] tohoto rozsudku Nejvyšší správní soud uvádí, že v návrhu na zahájení řízení byl odpůrce kromě názvu a sídla označen také identifikačním číslem 71443401, pod kterým je veden v Rejstříku politických stran a politických hnutí, takže soud neměl žádné pochyby o tom, že návrh na pozastavení činnosti, o němž rozhodoval, směřuje proti politickému hnutí ZVUK 12.

[5] Z listinných důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2012 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2013, č. 1661, část II. písm. b) bod 52.], ani výroční finanční zprávu za rok 2013 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2014, č. 275, část II. písm. b) bod 38.].

[6] Podle § 96 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhoduje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Soud si proto vyžádal od Poslanecké sněmovny aktuální informaci týkající se předmětných výročních finančních zpráv.

[7] Z přípisu Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR, ze dne 3. 2. 2015, č. j. PS 2015/1196 2015/KV/76, vyplývá, že odpůrce Poslanecké sněmovně dodatečně předložil výroční finanční zprávy za roky 2012 a 2013, a to včetně zprávy auditora o ověření souladu ročních účetních závěrek odpůrce s českými účetními předpisy. Kontrolní výbor a poté i Poslanecká sněmovna bude doplnění těchto podkladů projednávat v dubnu 2015.

[8] Nejvyšší správní soud na základě takto provedených skutkových zjištění dospěl k závěru, že návrh na pozastavení činnosti odpůrce není v projednávaném případě důvodný.

[9] Z údajů obsažených ve spisu (konkrétně z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny) je zřejmé, že odpůrce skutečně neplnil zákonem uložené povinnosti (§ 18 odst. 1 zákona o politických stranách), když opakovaně v zákonem stanoveném termínu nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně, výroční finanční zprávy za roky 2012 a 2013, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o pozastavení činnosti strany či hnutí. Nejvyšší správní soud nicméně musel při projednávání dané věci vzít v potaz zejména znění shora citovaného ustanovení § 96 s. ř. s., podle něhož o návrhu na pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí rozhoduje soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Primárním smyslem institutu pozastavení činnosti politického hnutí je totiž vytvořit právní rámec pro nápravu vadného stavu, a pokud k této nápravě ve stanovené lhůtě nedojde, k následnému podání návrhu na rozpuštění hnutí. Za situace, kdy politické hnutí svým aktivním jednáním vadný stav samo napravilo, je však zjevně protismyslné jeho činnost pozastavovat, neboť v opačném případě by nebyl respektován účel uvedeného právního institutu.

[10] Shora nastíněný právní názor přitom soud již vyslovil ve svém rozsudku ze dne 22. 7. 2004, čj. Pst 12/2003 - 48, publ. pod č. 348/2004 Sb. NSS, věc *Romská občanská iniciativa ČR*, nebo např. v rozsudku ze dne 13. 3. 2012, čj. Pst 39/2011 - 60, věc *Karlovarská občanská alternativa*. Zdejší soud v této souvislosti neshledal v projednávané věci důvod se od právního názoru vysloveného v těchto rozhodnutích odchýlit. Jak je shora již uvedeno, odpůrce dodatečně předložil své výroční finanční zprávy, včetně zpráv auditora o ověření účetních závěrek.

[11] Pro danou věc přitom dále není podstatné, že zatím nebylo přijato příslušné usnesení Poslanecké sněmovny, které by konstatovalo úplnost předmětných výročních finančních zpráv odpůrce. Z textu zákona o politických stranách lze dovodit, že výroční finanční zprávy jsou Poslanecké sněmovně předkládány „k informaci“ a slouží zejména k naplnění principu transparentnosti financování politických stran jakožto základních prvků, na kterých je založen celý politický systém. Přitom význam usnesení Poslanecké sněmovny o tom, že politické hnutí odstranilo protizákonný stav, je dán v případě, kdy již došlo k pravomocnému pozastavení činnosti této strany a kdy tímto usnesením byla stanovená povinnost Poslaneckou sněmovnou uznána za splněnou. Tímto rozhodnutím se činnost hnutí považuje za řádně obnovenou (§ 14 odst. 3 zákona o politických stranách). V případě, kdy k pozastavení činnosti nedošlo a byl v tomto směru toliko podán příslušný návrh, takovýto význam usnesení Poslanecké sněmovny nemá. Není proto důvodné, aby soud vyčkával schválení tohoto usnesení, tzn. aby fakticky podmiňoval rozhodnutí ve věci

předmětným rozhodnutím Poslanecké sněmovny. Pro takový postup není dána zákonná opora a nebyl by ani v souladu s účelem zákona.

[12] V souladu se shora uvedeným právním názorem proto v projednávané věci soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[13] Výrok o nákladech řízení se opírá zejména o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 60 odst. 7 téhož zákona. Neúspěšná navrhovatelka právo na náhradu nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá. V případě úspěšného odpůrce, byť náhradu nákladů nepožadoval ani nevyčíslil, v souvislosti s tímto řízením náklady vzniknout mohly (zejména vyjádření zástupce k návrhu apod.). Jsou-li ovšem pro to důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 7 s. ř. s.), může soud výjimečně rozhodnout o tom, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. V této souvislosti považuje soud za vhodné připomenout specifika soudního řízení ve věcech politických stran a politických hnutí. Vzhledem k výše již opakovaně citovanému § 96 s. ř. s., které je pro řízení před správními soudy spíše výjimkou, soud mimo jiné i o návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí rozhoduje podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Může tak dojít k situaci, což je ostatně i příklad projednávané věci, kdy je návrh podán zjevně důvodně, nicméně odpůrci je dán časový prostor pro dodatečné splnění svých zákonných povinností, v důsledku čehož pak může dojít k zamítnutí návrhu soudem, a tím i k „plnému úspěchu“ odpůrce. Přiznat náhradu nákladů řízení odpůrci by za těchto okolností znamenalo „trestat“ navrhovatelku za plnění zákonných povinností v podobě podání návrhu. Soud proto v tomto ohledu uzavírá, že postup odpůrce v dané věci nepochybně představuje důvod zvláštního zřetele hodný ve smyslu ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., kdy se náhrada nákladů řízení úspěšnému odpůrci nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** žádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu